

சின்னச் சின்ன சிறுவர் கதைகள்

ச. அருளாணந்தம்

செய்யளியு
சிறுவர்களுக்கி
நா. சிவராமன்

சின்னச் சின்ன சிறுவர் கதைகள்

Accno. 7840
சூ.க.

ச. அருளானந்தம்

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header.

Handwritten text in the upper middle section.

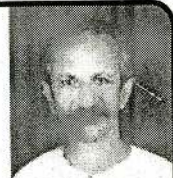
Handwritten text in the middle section.

Handwritten text in the lower left section.

Handwritten text at the bottom of the page.

நூலின் பெயர் : சின்னச் சின்ன சிறுவர் கதைகள்
 ஆசிரியர் : ச. அருளானந்தம் (கேணிப்பித்தன்)
 வகை : சிறுவர் இலக்கியம்.
 உரிமை : ஆசிரியருக்கு
 அட்டைப் படம் : ஆசிரியர்
 முதற்பதிப்பு : 02-04-2010
 வெளியீடு : அருள் வெளியீட்டகம்
 37 / 7, மத்திய வீதி, உவர்மலை-
 திருகோணமலை.
 தொலைபேசி இல: 026-2221507.
 பதிப்பகம் : நிசான் பிரின்டர்ஸ்
 கிடைக்குமிடம் : லங்கா புத்தகசாலை.
 F.L.14.1. டயஸ் பிளேஸ்.
 குணசிங்கபுரம்.
 கொழும்பு-12.
 தொ.பே. இல: 011- 2341942
 ISBN : 978-955-52086-2-8
 விலை : ரூபாய் 100/=

நம்மோடு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் முத்தமிழ் விற்பன்னர்
 முதுபெருங்கவிஞர் கலாபுசணம் 'தாமரைத்தீவான்'
 சோமநாதர் இராசேந்திரம் அவர்களுக்கு இந்நூலைச்
 சமர்ப்பிக்கிறேன்.

~ கேணிப்பித்தன் ~

யானையும் எறும்பும்

எலியின் சாதனை

நரியும் காட்டுக் கோழியும்

ஆமையும் கொக்கும்

தாமரைக் குளம்

அன்பின் வாக்ஷணம்....

எவ்வளவுக் கெவ்வளவு நமது பிள்ளைகள் வாசிக்கிறார்களோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு சிந்திக்கிறார்கள். அதேபோல் நமது பிள்ளைகள் எவ்வளவுக் கெவ்வளவு எழுத முனைகிறார்களோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு சிந்திக்கிறார்கள். இதுதான் உண்மை. நமது பிள்ளைகளை நன்றாக வாசிக்கப் பழக்க வேண்டும். அந்தப் பழக்கத்தைப் பெற்றோர்கள்தான் வீட்டில் தொடக்கி வைக்க வேண்டும். பிள்ளைகள் படிக்கும் நேரத்தை நீங்கள் ஒதுக்க வேண்டும். அவர்கள் படிக்கும் நேரத்தில் தொலைக்காட்சியைப் பார்ப்பதைத் தவிர்த்து விடுங்கள்.

பெற்றோருக்கு அடுத்து நிற்பவர்கள் ஆசிரியர்கள். ஆசிரியர்கள் பிள்ளைகளை வாசிக்கவும், எழுதவும் தூண்டவேண்டும். பெற்றோரினது சொற்களைவிடவும் பிள்ளைகளது மனங்களிலே ஆசிரியர்களது சொற்கள் எடுபடும். ஆதலால் அவர்களை வாசிப்பில் ஈடுபடுத்த வைக்க வேண்டியது ஆசிரியர்களது கடமையாகும். நல்ல நல்ல நூல்களை வாசிக்கும்படி அறிவுறுத்துங்கள். அதேபோல் நல்ல நல்ல நூல்களை அவர்களுக்கு அறிமுகம் செய்யவும் வேண்டும்.

பலபெற்றோர்கள் தங்கள் குழந்தைகள் தமது செல்வங்கள் என்பதை மறந்து விடுகிறார்கள். தங்களையிட்டுக் கவலையில்லாது வாழ்பவர்கள்தான் நமது பிள்ளைகள். அவர்களை நல்லவர்களாக்க வேண்டிய பாரிய பொறுப்புப் பெற்றாரிடம் உள்ளது. நாங்கள் பல அறிஞர் பெருமக்களிடம் நல்ல நூல்களை எழுதும்படி கேட்டு அவற்றைப் பிரசுரம் செய்து தருகிறோம். இந்த நூலை எழுதியவர் ஆசிரியராக அதிபராகக், கல்விப்பணிப்பாளராகக் கடமையாற்றிய எழுத்தாளர் திரு.ச.அருளானந்தம். இந்த நூல் பிள்ளைகளைச் சிந்திக்க வைக்கிறது. இதனை வாங்கி உங்கள் பிள்ளைகளுக்குக் கொடுத்துப் படிக்கத் தூண்டுங்கள். உங்களது பிள்ளைகளின் நல்வாழ்வு உங்கள் கைகளில்தான் உண்டு.

நன்றி

க.சதீஸ்

முகாமையாளர்.

லங்கா புத்தகசாலை

கொழும்பு - 12.

ஊட்டு அழகைத் தீவாள் அவர்களின் அணிநூல்கள்

கேணிப்பித்தன். ச.அருளானந்தம் கிழக்கின் விடிவெள்ளி. சிறுவர் உலகின் வானம்பாடி. ஓய்வறியா வரைகோலன். ஆசிரியன் - அதிபன் - பணிப்பாளன் - முன்பள்ளிமுலன் - வற்றாத கலை ஊற்று - சமூகத் தொண்டன் - ஆயிரத்தில் ஒருவன் - தனிப்பிறவி மட்டுமல்ல: நாவலன் - பாவலன் - கிறுக்கன் - கூத்தன் - இன்னும்....?

'மெய்வருத்தம் பாரார் பசினோக்கார் கண்துஞ்சார்
எவ்வருத்தமும் மேற்கொள்ளார் - செவ்வி
அருமையும் பாரார் அவமதிப்பும் கொள்ளார்
கருமமே கண்ணா யினார்'

எனும் பாவுக்கு இலக்கணமானவர்.

1. சிறிய எறும்பு பெரிய யானையைப் பயன்படுத்தி பாதுகாத்த விதம்.
2. எலி எருதின் உதவியால் சாதனைபடைத்து சீன இராசியில் முதலாம் இடம்பிடித்த முறை.
3. ஓடம் - வண்டி, வண்டி - ஓடம்' கோழிபிடி நரியைக் கோழி விரட்டிய புதுமை.
4. நல்ல எண்ணங்களால் நல் உயிர்களின் துயர்களும் மறையும் போக்கு.
5. குளம் ஆடுகளமாக ஆமையின் பழைய வீரம் போட்டியில் பலிக்காத தன்மை போன்றவற்றை இக்கதைகளில் படித்தறியலாம்.

அருளரே, மேலும் தொடர்க! இன்னும் வரைக! ஐம்பதை நூறாக்குக!
சிறாரே, நூல்களைப் பெறுக! விரும்பி வாசிக்குக! அமர்ந்து யோசிக்குக!
வருங்கால எழுத்துலக முன்னோடிகள் ஆகுக! என் ஆசிகள்!'

'கண்ணுடையர் என்பவர் கற்றோர், முகத்து இரண்டு
புண்ணுடையர் கல்லாதவர்' (குறள் - 393)

'முகவுரை பதிகம் அணிந்துரை நான்முகம்
'புறவுரை தந்துரை புனைந்துரை பாயிரம்' (நன்னூல்)

'ஆயிர முகத்தால் அகன்றது ஆயினும்
பாயிரம் அல்லது பனுவல் அன்றே!'

'தாமரைத் தீவான்'

செய் 2௯

நமது சிறார்கள் வாசிப்பதிலிருந்து விலகிக் கொள்கிறார்கள். அதற்கான பல காரணங்களைச் சொல்லாம். தொலைக்காட்சி, இன்ரநெற் வசதிகள், செல்போன்கள் போன்றனவற்றைக் கூறலாம். பிள்ளைகளுக்குப் பெற்றோர்கள் புத்தகங்களை வாங்கிக் கொடுக்கமாட்டார்கள். ஆனால் அவர்களுக்குச் செல்போன்களை வாங்கிக் கொடுக்கிறார்கள். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக நாம் அவர்களை அவர்கள் வழியில் செல்ல விட்டுவிடுகிறோம். அவர்களுக்கு வேண்டிய போது வழி காட்டத் தவறி விடுகிறோம். மேல் நாட்டவர்களது கலாசாரத்துக்கு நாம் பழக்கப்பட்டு விட்டோம். இவ்வாறு சென்றால் நாம் நமது சிறார்களின் நல்வாழ்க்கையைப் புறந்தள்ளி விட்டவர்களாவோம்.

பெற்றோர்கள் தம்பிள்ளைகளை வாசிப்பில் ஈடுபட வைக்கவேண்டும். ஆசிரியர்கள் உறுதுணையாக இருந்து சிறார்களை வாசிப்பில் ஈடுபடுத்த வேண்டும். வாசிப்பதால் பூரண மனிதனாகலாம். என்பதைப் புரிய வைக்கவேண்டும். இன்று சிறார்கள் ஒலிப்பதிவு நாடாக்களாக மாறிவிட்டார்கள். சுயமாக எதனையும் சிந்திக்கும் ஆற்றலை இழந்து வருகிறார்கள். அவர்களைச் சிந்திக்க வைக்கவேண்டும். அதற்கு வாசிக்கும் பழக்கம் தேவை. பலதையும் வாசிப்பவர் பலவிடயங்களை அறிந்து அவற்றை வேண்டிய இடத்தில் பயன்படுத்திக் கொள்வார். அதற்காகவே சின்னச் சின்னக் கதைகளை எழுதிவருகிறேன்.

இவ்வாறான கதைகள் சிறார்களது மனதில் ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தும். பெற்றோர்கள் இவ்வகைக் கதைகளைத் தமது பிள்ளைகளுக்கு அறிமுகம் செய்து வாசிக்கத் தூண்டவேண்டும். வாசிக்கும் போது பிள்ளைகளது உள்ளம் கற்பனா உலகில் வலம் வரும். அவற்றைப்பற்றிய கருத்துக்களை அலசுவார்கள். அத்துடன் இவ்வாறான கதைகளை எழுதும்படி தூண்டவேண்டும். எழுதும்போது நமது பிள்ளைகள் சிந்திக்கிறார்கள். வாசிக்கும் பழக்கத்தைத் தூண்டுவோம். இந்நூலைச் செவ்வை பார்த்ததோடு நயம்படு அணிந்துரையையும் தந்துள்ள முதுபெரும் கவிஞர் 'தாமரைத் தீவான்' அவர்களுக்கும் அழகுற அச்சிட்ட நிசான் பிறின்ட்ரஸ் அலுவலர்களுக்கும் சந்தைப்படுத்தும் லங்கா புத்தகசாலை அலுவலர்களுக்கும் வாசகர்களாகிய உங்களுக்கும் மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

கேணிப்பித்தன் ச.அருளானந்தம்.

1911-12

Received of Mr. J. B. ...
the sum of ...
for ...

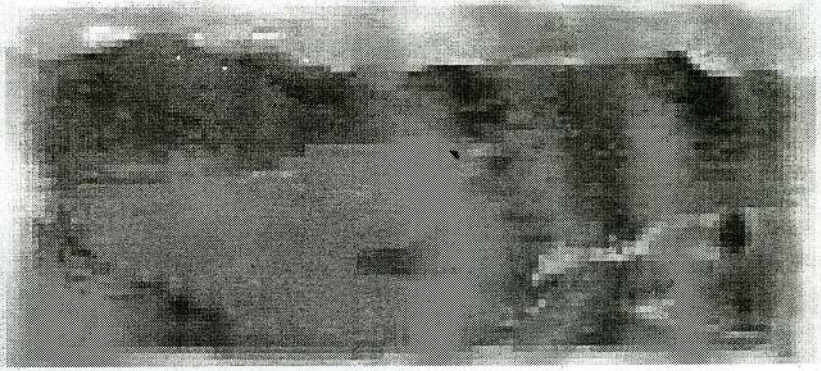
Received of Mr. J. B. ...
the sum of ...
for ...

Received of Mr. J. B. ...
the sum of ...
for ...

Total

யானையும் ஏறுமீட்டும்

ஒரு பெரிய காடு இருந்தது. காடு இருந்ததால் மழையும் பெய்தது. காட்டில் மரங்கள் செழித்து வளர்ந்தன. படர்கொடிகள் மரங்களில் படர்ந்து பூத்தன. காய்த்துப் பழுத்தன. பழங்கள் பறவைகளுக்கு உணவாயிற்று. தேன் கூடுகள் மரங்களில் தொங்கின. காடெங்கும் பசுமையாக இருந்தது. சிற்றாறுகள் ஊடறுத்து ஓடின. ஆங்காங்கே காட்டுக் குளங்கள் இருந்தன.

அவற்றில் தண்ணீர் நிறைந்திருந்தது. பறவைகளும் மிருகங்களும் சந்தோசமாக வாழ்ந்தன.

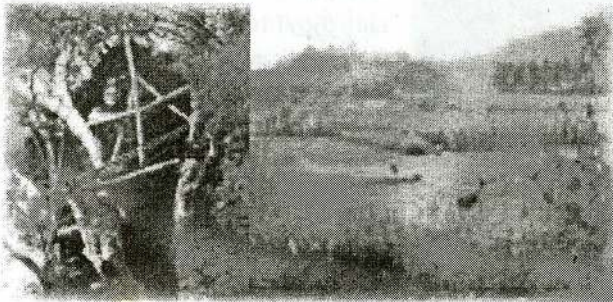
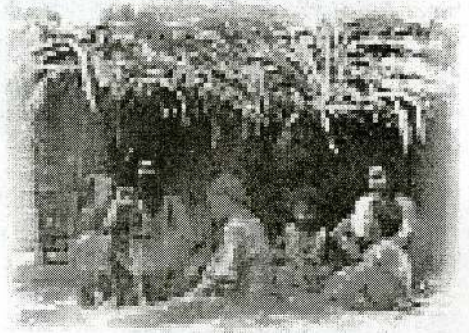
அந்தக் காட்டுக்கு மனிதர்கள் வந்து பார்த்தார்கள். காட்டின் பசுமையைக் கண்டார்கள். வற்றாத நீர்நிலைகளைக் கண்டார்கள். ஈரமான நிலத்தினையும் பார்த்தார்கள். மரங்களைத் தறித்தார்கள். செடிகளை வெட்டித் தள்ளினார்கள். அவற்றைத் தீயிட்டுக் கொழுத்தினார்கள். காடு எரிந்து சாம்பரானது. காடுகள் அழிக்கப்பட்டன.

நிலத்தில் சேனைப் பயிர் செய்தார்கள். படிப்படியாக காடு சுருங்கியது. கிராமங்கள் தோன்றின. பெரிய காடு சிறிதாகிக் கொண்டு வந்தது. மிருகங்கள் ஒதுங்கி யொதிங்கிச் சென்றன.

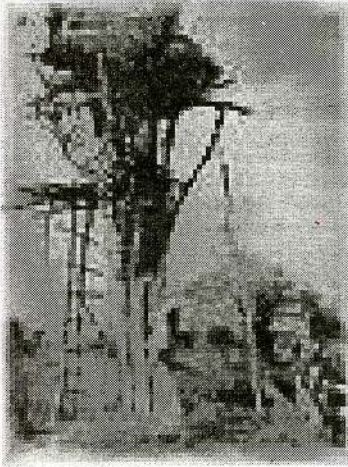
காடுகள் இருந்த இடங்களில் தற்காலிக வீடுகள் முளைத்தன. சேனைப் பயிர் தற் காலிக விளைவையே கொடுத்தது. நிலம் பசளையற்றுப் போயிற்று. மனிதர் புதுப்புது நிலங்களைத் தேடினார்கள். காடுகளை அழித் தார் கள் .

விலைமதிப்பற்ற மரங்கள் அழிந்தன. மூலிகைகள் நாசமாகின. கட்டுத்து வக் குகளைப் பயன் படுத்தினார்கள். விலங்குகளையும் பறவைகளையும் வேட்டை யாடினார்கள். பறவைகளும் விலங்குகளும் அழியத் தொடங்கின.

ஒருநாள் கடும் மழை பெய்தது. வெள்ளம் தங்குதடையற்று பரவி ஓடியது. தண்ணீரைத் தடுப்பதற்கு மரங்கள் இல்லை. மண்ணரிப்பு ஏற்பட்டது. தரையின் வளத்தை எல்லாம் அரித்துப் போனது. அதன் பின்பு மழை வீழ்ச்சி குறைந்தது. ஆற்றிலும் குளத்திலும் தண்ணீர் வற்றியது.

மனிதர்கள் ஆழக் கிணறுகளைத் தோண்டினர். காட்டு விலங்குகள் தவித்தன. ஊருக்குள் படையெடுத்தன. ஆனால் தண்ணீர் ஆழமான கிணற்றில் இருந்தது. விலங்குகளைக் கண்ட மனிதர் அவற்றை வேட்டை யாடினார்கள். மிருகங்கள் சிதறி ஓடின. அவற்றைத் துரத்திச் சென்றார்கள்.

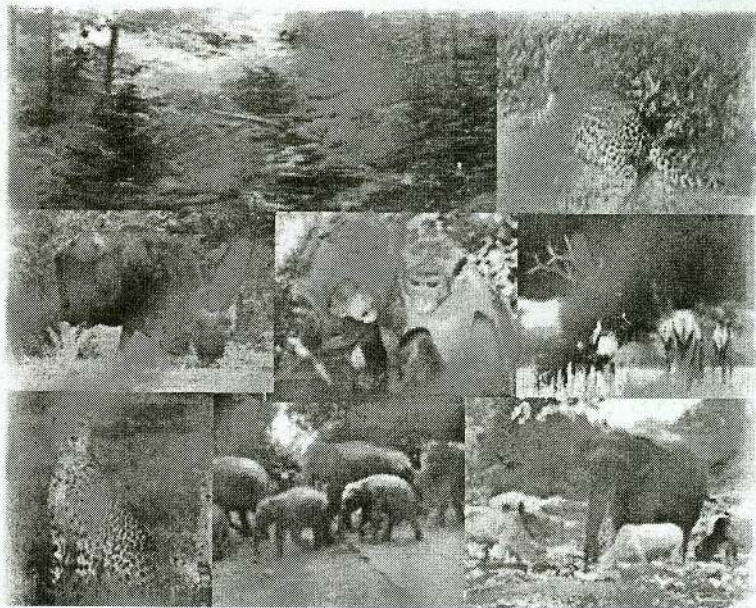

மனிதர்கள் உயர்ந்த மரங்களில் வீடுகளை அமைத்தார்கள். இரவில் அவற்றில் தங்கினார்கள். மனிதர்கள் புதுப்புது நிலங்களைத் தேடினார்கள். அதற்காகக் காடுகளைத் தேடி அழிக்கத் தொடங்கினார்கள். விலங்குகள் செய்வதறியாது தவித்தன. விலங்குகளும் விலகிவிலகிச் சென்றன. காட்டின் நடுப்பகுதியினுள் தண்ணீர் கிடைத்தது. தமக்கென பாதுகாப்பான இடத்தைத் தேடிக் கொண்டன. சிலகாலம் அங்கேயே தங்கி வாழ்ந்தன.

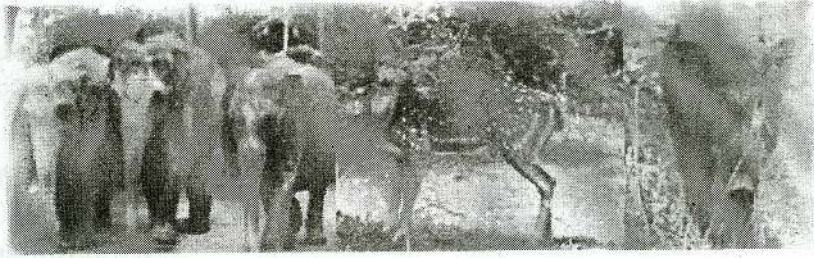
மனிதர்கள் பேராசைக்கரர்கள். அவர்கள் புது நிலங்களைத் தேடினார்கள். காடுகளில் புகுந்து வந்தார்கள். இப்போது விலங்குகள் உசாரடைந்தன. இனிமேலும் எங்களால் பொறுக்க முடியாது. மனிதர்கள் இப்படியே காடுகளை அழிப்பார்கள். எங்களையும் வேட்டையாடுவார்கள். நாங்கள் அழிந்துவிடுவோம். காடுகளும் அழிந்து விடும். காடுகள் அழிந்தால் மழையே பெய்யாது. பெய்யும் மழைநீர் தங்குதடையின்றி பாய்ந்து சென்றுவிடும். மண்ணரிப்பு ஏற்படும். நிலத்தில் உள்ள பசளை

வழிந்தோடிவிடும். இதனைத் தடுக்க வேண்டும். மனிதர்களுக்கு எதிராக என்ன செய்யலாம். அவர்களிடம் ஆயுதங்கள் இருக்கின்றன. எவ்வாறு தடுக்கலாம்?

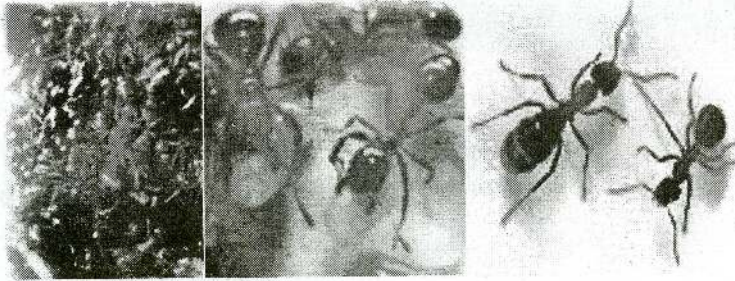
மிருகங்கள் ஒன்றாய்ச் சேர்ந்தன. கூடி ஆலோசித்தன. மனிதர்களை இனியும் முன்னேறவிட்டால் ஆபத்து. அவர்களைத் தடுக்க வேண்டும். தீர்மானம் ஏகமனதாக எடுக்கப்பட்டது. எப்படித் தடுப்பது? யார் முன்னிற்பது.? வினாக்கள் எழுந்தன. எறும்புக் கூட்டம் அவ்வழியே வந்தது. முன்னால் வந்த எறும்பு மிருகங்களின் கூட்டத்தைக் கண்டது. “என்ன கூட்டம்” என்று எறும்பு கேட்டது. “மனிதர்கள் காடுகளை அழிக்கிறார்கள். எங்களையும் அழிக்கிறார்கள். காடு அழிந்தால் நமக்குக் குடிக்க

நீரும் கிடையாது. அவர்களைத் தடுக்க வேண்டும்.” மிருகங்கள் கூறின. “காடுகளை அழித்தால் ஏன் நீர் இல்லாது போகும்?” எறும்பு வினவியது. “காடு இல்லாவிட்டால் மழை பெய்யாது.

எறும்பு வினவியது. “காடு இல்லாவிட்டால் மழை பெய்யாது. மரஞ்செடிகள் அழிந்து விடும். வரட்சி வாட்டும்”. அடுக்கிக் கொண்டே போனது. எறும்பு ஆச்சரியத்துடன் “அப்படியா”? என்றது. எறும்பு அந்தச் செய்தியை இராணி எறும்பிடம் சொன்னது.

இராணி எறும்பு அந்த இடத்துக்கு விரைந்தது. “என்ன யோசனை”? கேட்டது. “மனிதர்களைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும். யாரால் முடியும்? அதுதான் யோசிக்கிறோம்”. எறும்புகள் கூறின. இராணி எறும்பு சிரித்தது. “உங்களால் முடியும். அதோ அவர்களால் முடியும்”. யானைகளைக் காட்டிக் கூறியது. யானைகள் பயந்தன. “எங்களாலா? அது எப்படி? மனிதர்களிடம் ஆயுதங்கள் இருக்கின்றன. அவர்கள் ஆற்றிவு படைத்தவர்கள். முளைசாலிகள். எங்களால் முடியாது.” ஒரே குரலாகச் சத்தமிட்டன.

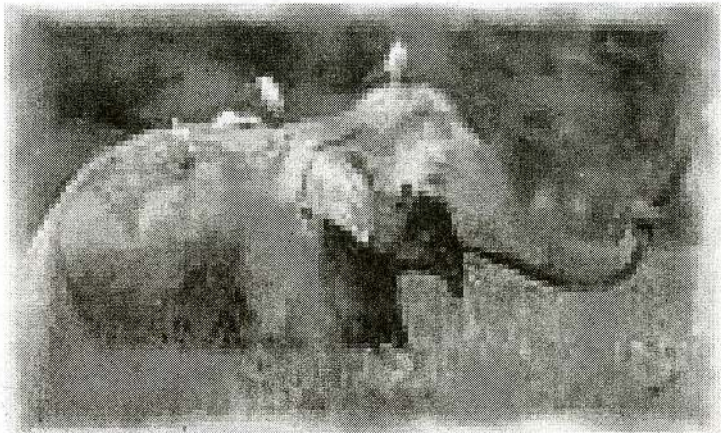
“உங்களால் முடியும். உங்களிடம் பலமிருக்கிறது. உங்கள் பலத்துக்கு முன்னால் மனிதர்களின் ஆற்றிவு எடுபடாது. நான் செய்து காட்டுகிறேன்”. இராணி ஏறும்பு திரும்பியது. மிருகங்கள் ஆச்சரியத்துடன் பார்த்தன. “இந்தச் சின்ன ஏறும்புகளால் என்ன செய்ய முடியும்”. ஏளனமாகக் கூறிச்சிரித்தன. அதனை இராணி ஏறும்பு பொருட்படுத்தவில்லை. அது சிரித்தவண்ணம் சென்றது. இராணி ஏறும்பைத் தொடர்ந்து ஏறும்புக் கூட்டம் சென்றது. இரவு வந்தது. இராணி ஏறும்பு தனது

போர்வீரர்களை அழைத்தது. “யானைகள் எங்கே கூட்டமாக நிற்கும். தெரியுமா”? கேட்டது. போராளி ஏறும்பு இடத்தைக் கூறியது.

“யானைகள் ஒன்றாகக் கூட்டமாக நிற்கும். அப்போது இரண்டு ஏறும்புகள் ஒரு யானையில் தாவவேண்டும். எல்லா யானைகளிலும் ஒரேநேரத்தில் ஏறும்புகள் தாவவேண்டும். ஒரு ஏறும்பு ஊர்ந்து சென்று துதிக்கையில் நுழையவேண்டும். மற்ற ஏறும்பு யானையின் காதினுள் நுழையவேண்டும். இருவரும் ஒரே நேரத்தில் மெதுவாகக் கடிக்க வேண்டும். பாருங்கள் புதினத்தை. இருள் பரவியதும் உங்கள் வேலைகளைத் தொடங்குங்கள். அதேவேளை நீங்கள் பாதுகாப்பாக இருக்க வேண்டும். நீங்கள் கடிக்கத் தொடங்கியதும் யானைகள் கட்டுக்கடங்காமல் தலைதெறிக்க ஓடும். கவனமாகப் பிடித்துக் கொள்ளவேண்டும். நல்லது நடக்கப் பாடுபடுவோம்.”. இராணி ஏறும்பு விளக்கிக் கட்டளையிட்டது.

இருள் பரவியிருந்தது. யானைகள் கூட்டமாக ஆடியசைந்து நின்றன. மனிதர்கள் சல்லாபித்துக் கொண்டிருந்தனர். எறும்புகள் தமது கடமையில் ஈடுபட்டன. இவ்விரண்டு எறும்புகளாகச் சேர்ந்தன. அரவமின்றி யானைகள் மேல் தாவி ஊர்ந்தன. சொன்னபடி காதுக்குள்ளும் துதிக்கைகளிலும் புகுந்தன. யானைகளைத் தாக்கத் தொடங்கின. யானைகள் அலறியபடி ஓடத் தொடங்கின. எதிர்ப்பட்ட யாவற்றையும் மோதி மிதித்துச் சாடின. மனிதர்களது குடிசைகள் சின்னா பின்னமாகின. மனிதர்கள் ஓடித் தப்பினார்கள். அவர்களால் யானைகளை எதிர்க்கமுடியவில்லை. பலநாட்கள் யானைகளின் அட்டகாசம் தொடர்ந்தது. காட்டைவிட்டு மனிதர்கள் ஓடினார்கள். மனிதர்கள் காட்டுப் பக்கம் போவதே இல்லை.

காடு வழமைக்குத் திரும்பியது. மிருகங்கள் எறும்புகளை வாழ்த்தின. இராணி எறும்பைப் பாராட்டின. கொம்பன் யானை வந்தது. “நீங்கள் உருவத்தில் சிறியவர்கள். ஆனால் துணிவும், செயல்திறனும் உள்ளவர்கள். உங்களுக்கு அபார மூளை. எங்களை இயக்கி எங்கள் பலத்தை நிரூபித்துவிட்டீர்கள். பெரிய உடல் உள்ள எங்களை மிகச் சிறியவர்களாகிய நீங்கள்

உடல் உள்ள எங்களை மிகச் சிறியவர்களாகிய நீங்கள் ஆட்டிப்படைத்து விட்டீர்கள். இந்தக் காட்டை மனிதரிடம் இருந்து மீட்டுத் தந்துள்ளீர்கள். நன்றி". துதிக்கையை உயர்த்திப் பிளிறியது.

யாவும் சந்தோசமாக வாழ்ந்தன. காடழிப்பு தடைப்பட்டது. மழை பெய்தது. மரஞ்செடிகள் செழித்து வளர்ந்தன. காட்டில் நல்ல உணவு கிடைத்தது. மிருகங்கள் எறும்புகளுக்கு நன்றி கூறின. ஒரு அங்குசத்தால் யானையை மனிதன் அடிமையாக்குகிறான். இந்தச் சின்ன எறும்புகள் அதே யானைகளை நல்ல காரியத்துக்குப் பயன்படுத்தின.

ஏலியன் சாதனை

முன்னொரு காலத்தில் சீனதேசத்தின் சக்கரவர்த்தியாக ஜேட் இருந்தார். அவரது ஆட்சிக்காலம் பொன்னானது. காலங்களை அறிய ஆவல் கொண்டார். காலத்தை எப்படிக் கணிப்பது? அதனைக் கணிப்பதற்காக வழிகளைத் தேடினார். வானத்தில் பன்னிரண்டு ராசிகள் உள்ளன. அந்த ராசிகளுக்கு உருவங்களும் உண்டு. அவற்றுக்குப் பெயர்களும் உண்டு. நமது தேசத்தில் அந்த உருவங்களுக்குப் பெயர்கள் இல்லை. வருடங்களுக்குப் பெயரும் இல்லை. பன்னிரண்டு வருடங்களுக்கும் என்ன பெயர் வைக்கலாம்? யோசித்தார். விடைகிடைக்கவில்லை.

அமைச்சர்களை அழைத்தார். அவர்கள் வந்தார்கள். அமைச்சர்களோடு ஆராய்ந்தார். முதலமைச்சரிடம் ஆலோசனை கேட்டார். மற்றவர்களிடமும் கேட்டார். எல்லோரும் யோசித்தார்கள். நீங்கள் முடிவெடுத்து நாளை வாருங்கள் என்றார். அவர்கள் போய்விட்டார்கள். அரசரின் மனம் ஆழ்ந்து யோசித்தது. அரசரே முடிவெடுத்தார். ஒரு போட்டி வைத்துப் பார்த்தால் என்ன?

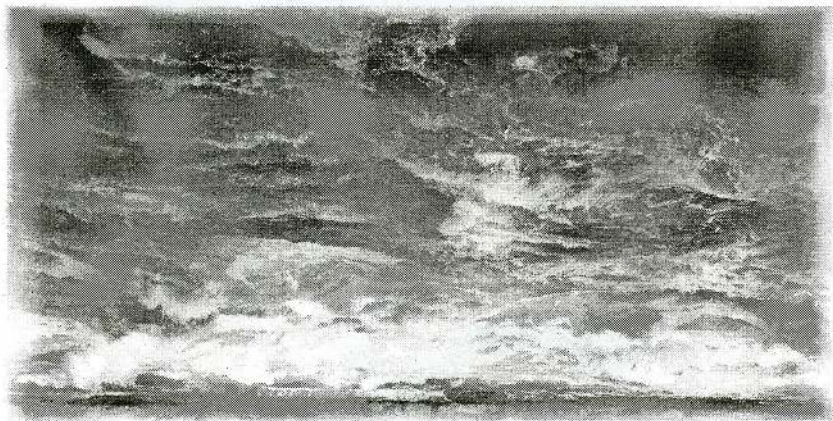

ஒரு முடிவுக்கு வந்தார். சீனாவில் விரைந்து ஓடும் ஆறு இருந்தது. அதனை நினைவு கொண்டார். அது படுபயங்கரமானது. பார்ப்பவர்களுக்குப் பயங்கரமாக இருக்கும். சக்கரவர்த்தி அந்த ஆற்றைப் பார்க்கச் சென்றார்.

தண்ணீர் பாயும் சத்தம் பயத்தை ஊட்டும். மெதுவாக நடந்தார். அவர் விரைந்தோடும் ஆற்றையடைந்தார். அது பயங்கரமான இரைச்சலோடு விரைந்து பாய்ந்தது. ஆற்றங்கரையில் நின்று யோசித்தார். அவரது மூளை வேலைசெய்தது.

அரண்மனைக்குப் போனார். அமைச்சர்களை அழைத்தார். அவர்களும் வந்தார்கள். அரசசபை கூடியது. அரசரின் செயல் அமைச்சர்களுக்குப் புதுமையாக இருந்தது. அரசர் தொடங்கினார். “எனது பிறந்த நாள் வருகிறது. அதற்கு ஏற்பாடு செய்யுங்கள். அதை நான் சொல்வது போல் நடத்தவேண்டும்.” என்றார். “அரசே அது எப்படி இருக்கவேண்டும் சொல்லுங்கள்”. அமைச்சர்கள் கேட்டார்கள். “போட்டியை நீங்களே தீர்மானியுங்கள்” என்று அமைச்சர்களிடம் ஒப்படைத்தார். அமைச்சர்களின் மூளைகள் வேலைசெய்தன. ஆனால் ஒரு பயனுமில்லை.

முதலமைச்சர் புத்திசாலி. அவர் தனது ஆலோசனையைக் கள்.

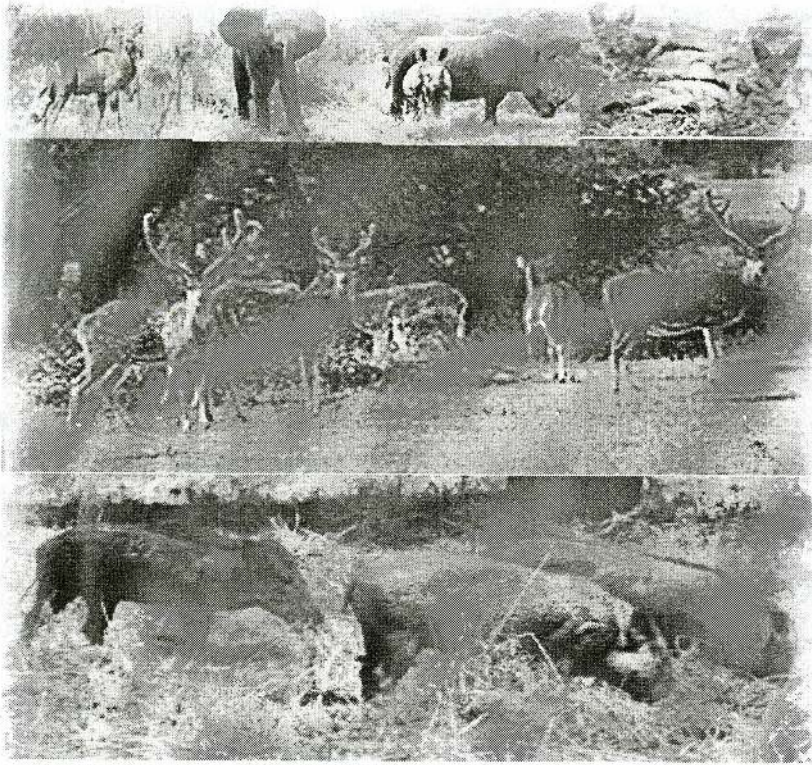
கூறினார். “சக்கரவர்த்தியின் பிறந்த நாளன்று ஒரு போட்டியை வைத்தால் என்ன?” என்றார்கள். “சரி அப்படிச் செய்யுங்கள்”. “ஏன்ன போட்டி வைக்கலாம்”? கேட்டார்கள். “அந்தப் போட்டி இதுதான்.” அரசர் தொடங்கினார். “நமது நாட்டின் எல்லையில் ஆறு உள்ளது. அது பயங்கரமாகப் பாய்ந்து ஓடும். அந்த ஆற்றைக் குறுக்காக நீந்திக்கடக்கவேண்டும்.” அரசர் விளக்கினார். “யார் யார் அந்தப் போட்டியில் கலந்து கொள்ளலாம்?”. மந்திரிகளும் பிரதானிகளும் கேட்டார்கள்.

“சிறப்பாக விலங்குகளும் பிராணிகளும் பங்கு பெறவேண்டும். அதில் வெற்றி பெறுகிறவர்கள் யாரென்று பார்ப்போம்.? வெற்றி பெறுபவர்களது பெயர்களை வருடங்களுக்குப் பெயர் சூட்டலாம். முதல் வரும் பன்னிரெண்டு இடங்களை எடுப்போம். அந்த வரிசையில் பெயர்களை வைத்து அழைப்போம்.” என்றார். “ஆகா அற்புதமான எண்ணம். அப்படியே செய்யலாம்.” ஒப்புதல் அமைச்சர்கள் அளித்தார்கள்.

“இதனை நமது நாட்டிலுள்ள அனைத்து ஜீவராசிகளுக்கும் அறிவியுங்கள்” என்றார். அமைச்சர்கள் களத்தில் இறங்கினார்கள். அமைச்சர்கள் போட்டியின் விதிகளை அறிவித்தார்கள்.

எல்லோரும் ஆற்றங் கரைக்குச் சென்று பார்த்தனர். வெளவாலுக்குச் சந்தோசம். “நான் வெற்றி பெறுவேன். நான் சூட்டி போடும் விலங்கு எனது சூட்டிகளுக்குப் பாலாட்டுகிறேன். நானும் பங்கு கொள்வேன்” என்றது.

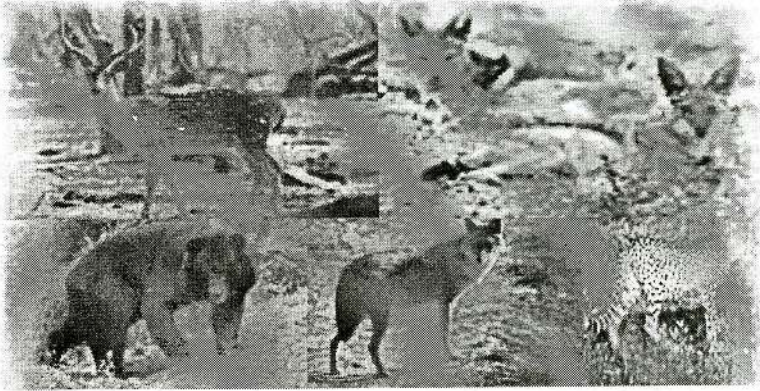

நரி அதனைக் கேட்டது. அரசரின் காதில் சொல்லி வைத்தது. “பறப்பவை எவையும் பறந்து பங்கு கொள்ள முடியாது” அரசர் அறிவித்து விட்டார். போட்டி அறிவிக்கப் பட்டது. மக்கள் சென்று பார்த்தனர். விலங்குகளும் பார்த்தன. ஆறு படுபயங்கர வேகத்தில் பாய்ந்துகொண்டிருந்தது. நாள் அறிவிக்கப்பட்டது. போட்டியில் பங்குபற்ற விலங்குகள் முன்வந்தன.

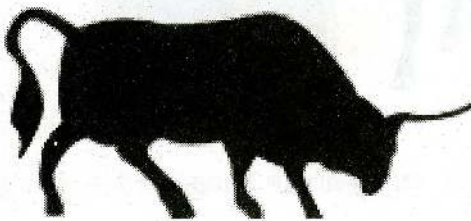
பங்குபற்றும் போட்டியாளர்களை ஆற்றங்கரை வெளிக்கு வருமாறு அறிவிக்கப்பட்டது. நீந்தக்கூடிய பறவைகளும் வந்தன. விலங்குகள் ஒன்று சேர்ந்து சாரிசாரியாக வந்தன. யானைகள், தனியாகவும் கூட்டமாகவும் வந்தன. பன்றிகள், காண்டாமிருகள்,

போன்றனவும் வந்தன. மான் கூட்டம் திரண்டு வந்தது. பெரிய பரந்த வெளியில் ஒன்று கூடின. அவற்றை விரைந்தோடும் அந்த ஆற்றங்கரைக்குச் செல்லுமாறு பணித்தார்கள்.

அவை ஆற்றங்கரையில் திரண்டு ஆரவாரித்தன. ஆறு இரைந்து அலையெறிந்து ஓடிக்கொண்டிருந்தது. மனிதர்கள் எட்டிப்பார்த்து ஒதுங்கிக் கொண்டார்கள்.

வேடிக்கை பார்க்கவென்று பல விலங்குகள் வந்தன. சில ஆற்றங்கரையில் உல்லாசமாக உலா வந்தன. கரடிக் கூட்டம் ஒருபுறம் வந்தது. நரிகள் கூட்டங்கூட்டமாக வந்து கூடின. குரங்குகளும் கூடின. குதிரைகள், ஆடு. எருதுகள் முயல்களும் வந்தன. புலிகள் பாய்ந்து வந்தன. பாம்பு, நாய்களும் பங்குகொள்ள வந்தன.

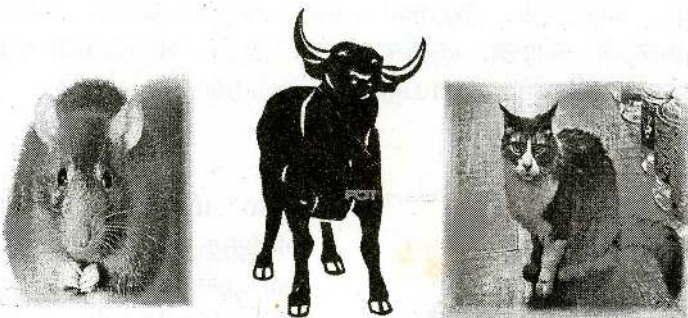

பல மிருகங்களுக்கு உதறல் எடுத்தது. சக்கரவர்த்தி ஜேட் வந்தார். அவருக்காக மேடை அலங்கரிக்கப் பட்டிருந்தது. அவர் வந்து மேடையில் அமர்ந்தார். மிருகங்கள் ஆரவாரமிட்டன. மனிதர்களும்

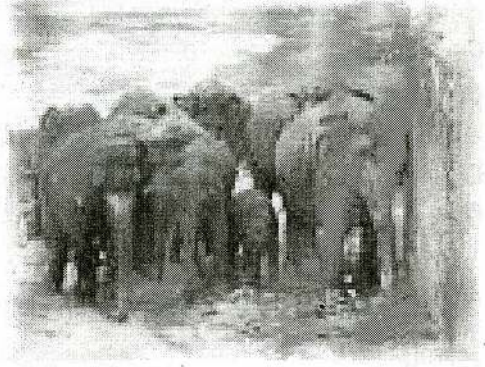
மகிழ்ந்து வாழ்த்தினர். சக்கரவர்த்தி எழுந்தார். “நமது சீனநாட்டில் வருடங்களுக்குப் பெயரில்லை. ராசிகளின் பெயரால் வருடங்கள் அழைக்கப் படுகின்றன. நாம் நமது தேசத்தில் வித்தியாசமாகப் பெயர் வைக்க வேண்டும். பன்னிரண்டு ராசிகள் உள்ளன. பன்னிரண்டு வருடங்களுக்குப் பெயரிடவேண்டும். இந்த ஆற்றைக் குறுக்காக நீந்திக்கடந்து வெற்றி பெறுபவர்களது பெயர்களால் பன்னிரண்டு இராசிகளும் அழைக்கப்படும். அவைதான் நமது வருடங்களின் பெயர்களும் ஆகும்” என்றார். மிருகங்கள் ஆரவாரித்தன. “இந்தப் பயங்கர ஆற்றை எவ்வாறு கடக்கலாம்?” கேள்விமேல் கேள்விகள் எழுந்தன.

நீச்சல் போட்டி ஆயத்தமானது. பல்வேறு மிருகங்களும் கரையோரமாக வரிசையில் நின்றன. யானை, கரடி. சிங்கம். புலி எனப் பல மிருகங்கள் நின்றன. அவைகளுள் ஒரு பூனையும். எலியும் குந்தியிருந்தன. அவை நீச்சலில் மிகவும் பின்தங்கியிருந்தன.

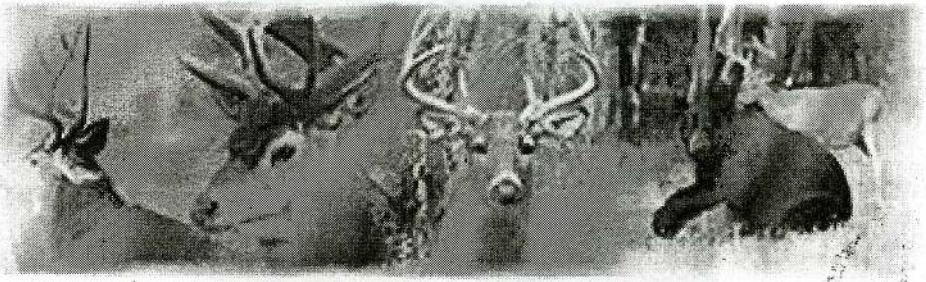
பக்கத்தில் பலமான எருது நின்றது. எருதுவிடம் மெதுவாகக் கதை

தொடுத்தன. “ஐயா எங்களுக்கு நீந்தத்தெரியாது. நீங்கள் பலசாலியாக இருக்கிறீர்கள். நன்றாக நீந்துவீர்கள். எங்களுக்கு உதவமுடியுமா” எனக் கேஞ்சின. எருதுவுக்குப் பெருமையாக இருந்தது. எலியையும், பூனையையும் பார்க்கப் பாவமாகவும்

இருந்தது. “இவ்வளவு மிருகங்கள் இருந்தும் என்னிடம் உதவி கேட்கிறீர்கள். உங்களைப் பார்க்கப் பாவமாக இருக்கிறது. என்ன செய்வது? நான் உதவுகிறேன்” எனக் கூறியது. “எப்படி என்னோடு வருவீர்கள்.? சரி என் முதுகில் ஏறிக்கொள்ளுங்கள். அக்கரையில் விட்டுவிடுகிறேன்” என்றது.

எலியும், பூனையும் பாய்ந்து எருதுவின் முதுகில் ஏறிக்கொண்டன. போட்டி தொடங்கியது. பல விலங்குகள் இக்காட்சியைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தன. மிருகங்கள் ஆற்றில் பாய்ந்து நீந்தின. எருதும் பாய்ந்தது. எலியும்,

பூனையும் எருதின் முதுகைப் பிடித்திருந்தன. பல மிருகங்களை விரைந்தோடும் வெள்ளம் அடித்துச் சென்றது. கரடியை தண்ணீர் ஒருபுறம் இழுத்துச் சென்றது. சில மிருகங்கள் பின்வாங்கின. எருது விரைவாக நீந்தியது. முன்னோக்கி விரைந்தது. அக்கரை

எருது விரைவாக நீந்தியது. முன்னோக்கி விரைந்தது. அக்கரை தெரிந்தது. கரை கிட்ட வந்ததும் எலி பூனையை ஆற்றில் தள்ளிவிட்டது. பூனை ஆற்றில் அவதிப்பட்டது. எருது கரையை அடையுமுன் எலி துள்ளிப்பாய்ந்து கரையை அடைந்தது. எலி வெற்றி பெற்றது. “மிகக்கெட்டிக்கார எலி” என்று சக்கரவரத்தி ஜேட் புகழ்ந்தார்.

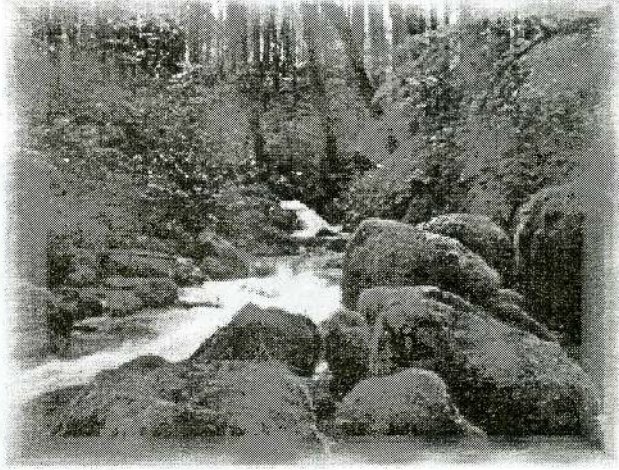
“இன்றுமுதல் எலியின் பெயரால் முதலாவது வருடத்தை அழைப்போம்.” என அறிவித்தார். பன்னிரண்டு வருடங்களில் முதலாவது எலிதான். பாவம் எலிக்கு உதவிய எருதுவுக்கு இரண்டாம் இடம் கிடைத்தது. சீன ராசிகளில் முதலாம் இடம் எலிக்கும் இரண்டாம் இடம் எருதுவுக்கும் வழங்கப்பட்டது. பூனைக்கு இடம் கிடைக்கவில்லை. “என்னை நயவஞ்சகமாக ஆற்றில் தள்ளிவிட்டாய். “எனக்குத் துரோகம் செய்து விட்டாய். உன்னைச் சும்மா விடமாட்டேன்.” என்று கூறியது.

அன்றுமுதல் பூனைக்கும் எலிக்கும் பகை உருவாகியது. எலியைப் பூனை துரத்தத் தொடங்கியது. எல்லா மிருகங்களும் பார்த்துச் சிரித்தன.

நரியும் காட்டுக் கோழியும்

அந்தக் காட்டில் மிருகங்களும், பறவைகளும் வாழ்ந்தன. தங்களுக்குள் ஏற்படும் பிரச்சினைகளைத் தாமே பேசித் தீர்த்தன. அந்தக் காட்டில் ஒருநரிக் கூட்டம் வாழ்ந்தது. நரிக்கூட்டத்துக்கு

'வல்லவன்' என்ற நரி தலைவனாக இருந்தது. வல்லவன் தந்திரத்தில் வல்லது. மிகவும் புத்தியும் உள்ளது. “எந்தப் பிரச்சினை வந்தாலும் எங்கள் தலைவர் தீர்த்து வைப்பார். இனிய அன்பர்களே உங்கள் பிரச்சினையை எங்கள் தலைவரிடம் சொல்லுங்கள்.” என்று நரிக் கூட்டம் பரப்புரைகளைச் செய்தன.

விலங்குகளும், பறவைகளும் நம்பின. விலங்குகளும் பறவைகளும் வந்தன. தங்கள் பிரச்சினைகளைச் சொல்லி ஆலோசனை கேட்டன. நரி அவற்றைக் அனுதாபத்துடன் பார்க்கும். அவை சொல்வதைக் கவனமாகக் கேட்கும். மிருகங்கள் தங்கும் இடங்களைக் கேட்டறியும். பொருத்தமில்லாத இடங்களை மாற்றச் சொல்லும். பிரச்சினைகளுக்கு ஏற்ற பதிலைக் கூறும். அவை சந்தோசத்துடன் கேட்டுப் போகும். வல்லவன் நரியின் புகழ் காடெங்கும் பரவியது. நாட்கள் நகர்ந்தன. ஒருதரம் வந்த விலங்கு மீண்டும் வருவதில்லை.

அதேபோல் பறவைகளும் வருவதில்லை.

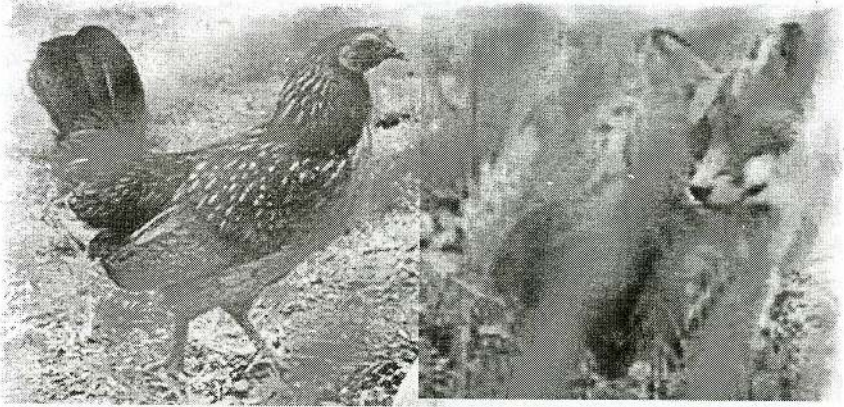
நரியாருக்குப் பின்னால் பல நரிகள் உதவிக்கு இருந்தன.

தன்னிடம் வரும் மிருகங்களுக்கும் பறவைகளுக்கும் தனது

பெருமைகளைச் சொல்லும். தான் அவற்றுக்குச் சொன்ன பதில்களைச் சொல்லும். ஒரு நாள் ஒரு காட்டுக் கோழி வந்தது. அந்தக் கோழி கொழுத்து இருந்தது. நரியின் நாவில் எச்சில் ஊறியது. “என்ன பிரச்சினை”? என்று கேட்டது. “மரநாயும், கொடும்புலிகளும் என்னை வேட்டையாட வருகின்றன. நான் மரத்தின் உச்சங்கிளையில் தங்குகிறேன். நித்திரையில் விழுந்து விடுவேன் என்று பயமாக இருக்கிறது. நான் விழாது இருக்க வழி சொல்லுங்கள்.” என்றது.

நரி யோசனை செய்வது போல் நடித்தது. “நீ இப்போது தங்கும் இடத்தை மாற்று. நான் சொல்லும் இடத்தில் தங்கு. உனக்குப் பயம் இல்லாது போகும். மரநாயும், கொடும்புலிகளும் வராது. அது நான் வாழும் பகுதி” என்று ஒரு இடத்தைக் கூறியது.

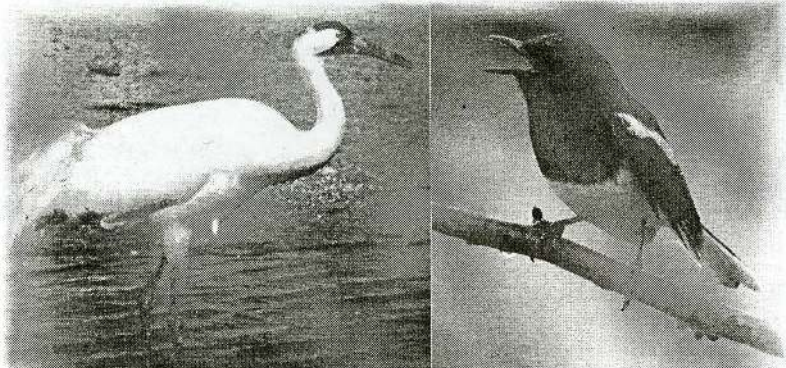

காட்டுக் கோழி நம்பியது. நரி சொற்படியே செய்வதாகக் கூறியது. “எனது நண்பன் கரிக்குருவி. அவன் பக்கத்துக் காட்டுக்குப் போயிருக்கிறான். அவன் வந்ததும் சொல்லிவிட்டு வருகிறேன்”. என்றது. “நீ விரைவில் நான் சொன்ன இடத்துக்குப் போய்விடு. மரநாய் பொல்லாதது. கவனம்.” என்றது. காட்டுக் கோழி போவதையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தது.

நாட்கள் சென்றன. கரிக்குருவி வரவில்லை. நரி குறிப்பிட்ட இடத்தில் தங்கியது. அந்தக் காட்டுக் கோழி திரும்பி வரவில்லை. நரியிடம் சென்ற மிருகங்கள் காணாமல் போயின. பறவைகளும் குறைந்து கொண்டு வந்தன. நரி கொழுகொழுவென்று கொழுத்திருந்தது. நரிக்கூட்டத்துக்கு இலகுவில் உணவு

கிடைத்தது. நரிக்கூட்டம் அதிக தூரம் வேட்டையாடப் போவதில்லை.

கரிக்குருவி காட்டுக் கோழியைத் தேடி வந்தது. கோழியைக் காணவில்லை. தனது நண்பனைக் காணாது வாடியது. தனிமையில் இருந்து சீட்டியடிக்கும். அந்தச் சீட்டி அழகான கொக்கின் காதுகளில் விழுந்தது. மெதுவாக கரிக்குருவியிடம் வந்தது. “நண்பா நீ ஒவ்வொரு நாளும் அழகாகப் பாடுகிறாய். கேட்பதற்கு இனிமையாக இருக்கிறது. யாருக்காகப் பாடுகிறாய்?”

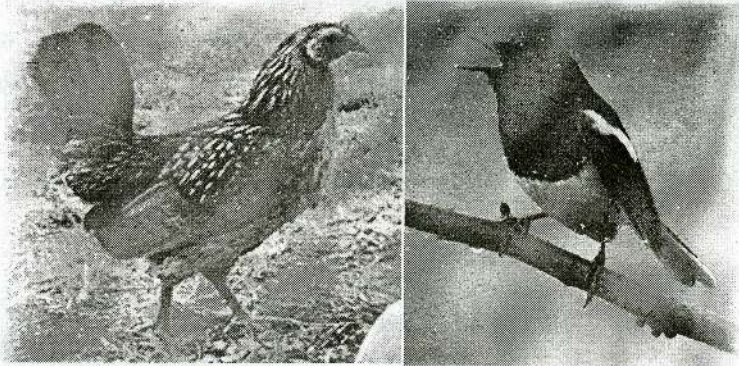

கொக்குக் கேட்டது. “காட்டுக் கோழியை நினைத்துப் பாடுகிறேன்” கரிக்குருவி பதிலளித்தது.

“காட்டுக் கோழிக்கு என்ன நடந்தது”? கொக்கு வினவியது. “தெரியாது. எப்படியும் காட்டுக் கோழி வரும். அதுதான் பாடுகிறேன்”. என்றது.

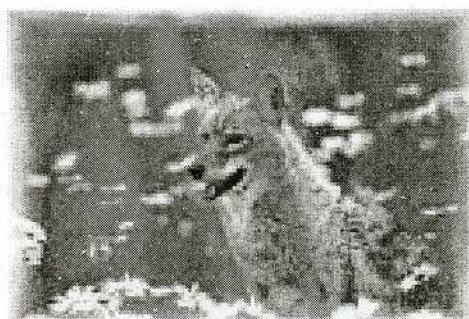
“கொக்கொக் கொக்” சத்தம் கேட்டது. கரிக்குருவி சத்தம் வந்த இடத்துக்கு விரைந்தது. பின்னால் கொக்கும் விரைந்தது. காட்டுக் கோழியைத் தேடியது. கோழி ஒரு புதருள் மறைந்திருந்தது. கரிக்குருவி கண்டு கொண்டது. சந்தோசத்தால் துள்ளியது காட்டுக் கோழி வாடி மெலிந் திருந்தது. பயத்தால் நடுங்கியது.

“நண்பா என்ன நடந்தது? கரிக்குருவி கேட்டது? கோழி பயந்து நடுங்கியது. நரி எனக்கு ஒரு மரத்தைக் காட்டியது. அந்த மரத்தின் ஒருகிளை பாறைத் தொடரை மூடியிருந்தது. அழகான கூடுபோல் இருந்தது. அதில் படுத்தால் நல்ல தூக்கம் வரும். சுகமாகவும் இருக்கும். அதில் தங்குமாறு சொன்னது. நானும் இரண்டு நாட்கள் தங்கினேன். நல்ல சுகமாக இருந்தது. அடுத்த நாள் நான் நரி'வல்லவன்தான்' தலைவன். அது முன்னால்

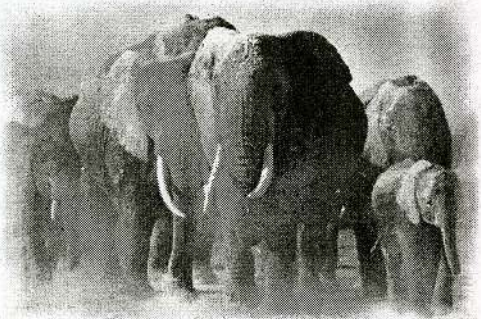
வந்தது. “இது நல்ல கொழுத்த காட்டுக் கோழி. நான் முன்னுக்குப் போகிறேன். என்னைக் கண்டால் கோழி ஓடாது. நான் பிடித்துச் சாப்பிடுவேன். பின்னால் நீங்க வாங்க” சொல்லி பாறையில் ஏறியது.

நான் பின்புறத்தால் வேறுமரத்தில் தாவியிருந்தேன். என்னைக் கண்டு கொள்ளவில்லை. “ஆஹா.. கோழி தப்பிப் போய்விட்டது. நான் ஏமாந்து போனேன். ஆனால் அந்தக் கோழியை விடமாட்டேன். என்று சொல்லிப் போனது. அதுதான் பயமாக இருக்கிறது.” கோழி சொல்லிக் கவலைப் பட்டது. இந்த நரிக்கூட்டத்தை விரட்டி அடிக்க வேண்டும். என்ன செய்யலாம்.”? காட்டுக் கோழி கேட்டது. மூன்றும் ஆலோசித்தன. கொக்கு குரங்குகளிடம் சென்றது. காட்டுக் கோழியின் செய்தியைக் கூறியது. குரங்குகள் பாய்ந்து வந்தன.

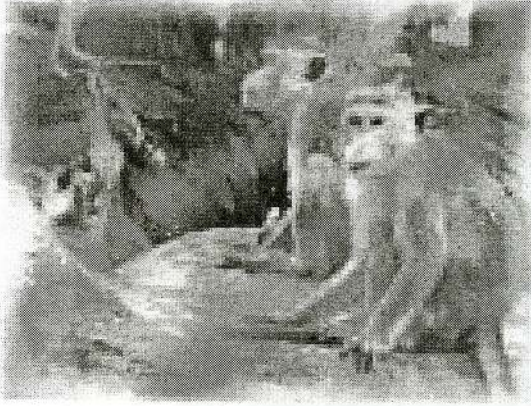

“சரி நாங்கள் நடவடிக்கை எடுக்கிறோம். இன்றைக்கே கூட்டம் போட்டு முடிவை எடுப்போம்” என்று மிருகங்களும் பறவைகளும் ஒன்று கூடின. நரியின் தந்திரத்தை விபரமாகக் கூறின. காட்டை விட்டுத்

துரத்தவேண்டும் என்று ஏகமனதாகத் தீர்மானித்தன. அப்படியே நரியின் இடத்துக்கு நடந்தன. நரிக்கூட்டம் கண்டு கொண்டது. “இன்றைக்கு இவ்வளவு கூட்டமா? நமக்கு வேட்டைதான். தலைவனிடம் சொல்வோம்”. என்று ஓடின.

செய்தி நரித்தலைவன் 'வல்லவன்' காதில் விழுந்தது. உடனே “ஓவ்வொருவராக உள்ளே விடுங்கள். கட்டளையிட்டது. வழமையாக நரி இருக்கும் இடத்தில் அரசனைப் போல் இருந்தது.

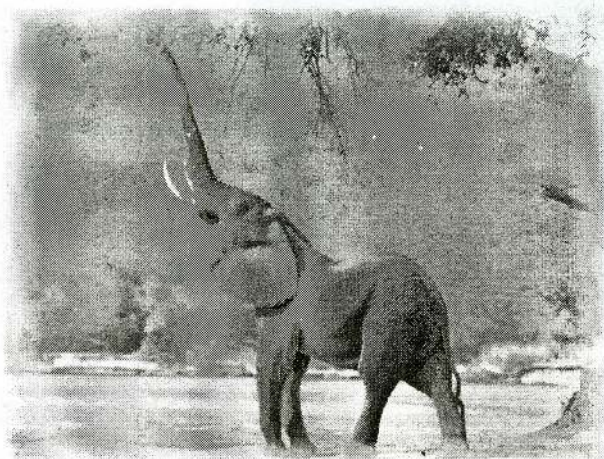

குரங்குகள் பாய்ந்து வந்தன. அவற்றை நரிகூட்டம் தடுத்தது. “ஓவ்வொருவராக தலைவரிடம் போங்கள்”. கட்டளை இட்டன. பின் தொடர்ந்து யானைகள் வந்தன. நரிகளின் வால்களைப் பிடித்துத் தூக்கி வீசின. கொம்பன்

யானை உள்ளே போனது. “ஓ.... நண்பரே.. உங்களுக்குமா பிரச்சினை. சொல்லி அனுப்பியிருந்தால் நானே வந்திருப்பேனே”? நரித்தலைவன் நையாண்டியுடன் சொன்னது. “பிரச்சினை நீதான். நீயும் உன் கூட்டமும் இந்தக் காட்டின் நிம்மதியைக் கெடுத்துப் போட்டீங்க. உங்களை இப்படியே விட்டால் காடு அழிந்து விடும். முதலில் உனக்குப் பாடம் படிப்பிக்க வேணும்.” கூறியது. நரித்தலைவனின் வாலைப் பிடித்து இழுத்தது. ஒரே சுற்றாகச் சுற்றி வீசியது. நரித்தலைவன் வல்லவன் தூரத்தே போய் விழுந்தது. பின்னால் யானைக்கூட்டம் வந்தது.

கொக்குப் பறந்து வந்தது. யானையின் மேலிருந்து நரிகளைக் காட்டியது. சில நரிகள் பற்றைகளுள் பதுங்கின. அவற்றைக்

காட்டுக் கோழி கண்டு கொண்டது. “எங்களை ஏமாற்றி வாழ்ந்த காலம் மலையேறி விட்டது. இனியும் உங்களை விட்டால் மற்ற மிருகங்களுக்கு ஆபத்து. விடமாட்டோம். துரத்துங்கள்.” சத்தமிட்டது. பதுங்கியிருந்த நரிகள் ஓடத்தொடங்கின. எல்லா மிருகங்களும் பறவைகளும் நரிக்கூட்டத்தை ஓட ஓட விரட்டின.

இப்போது அந்தக் காட்டில் நரிக்கூட்டம் இல்லை. காட்டு மிருகங்களும் பறவைகளும் நிம்மதியாக வாழ்ந்து வருகின்றன.

ஆமைபும் கொக்கும்

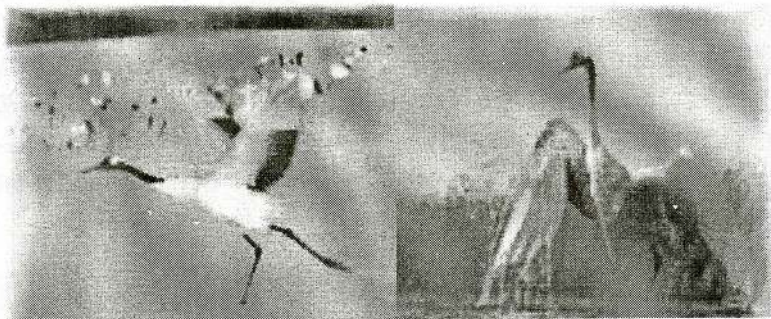
மழை வேண்டிய காலத்தில் பெய்யவில்லை. அதனால் வரட்சி நிலவியது. குளம் வற்றிக் கொண்டு வந்தது. சனங்களுக்குத் திண்டாட்டம். குளத்தில் தண்ணீர் இருந்தால்தான் கிணறுகளில் தண்ணீர் நிற்கும். கிணற்று நீரும் வற்றிக் கொண்டு வந்தது. சிறுவர்கள் குளத்தைப் பார்த்தார்கள். தண்ணீர் மிகக் குறைவாக இருந்தது. அவர்களுக்குக் கொண்டாட்டம். அவர்கள் மீன்களைப் பிடிக்கத் தொடங்கினார்கள். அந்தக் குளத்தில் ஆமைகளும் வாழ்ந்தன. ஆமைக்குக் கவலை. தண்ணீர் வற்றினால் குளத்தில் வாழமுடியாது.

ஆமைகள் தினமும் வாளைப் பார்த்து ஏங்கும். இன்றாவது மழை வருமா? கவலையோடு காத்திருக்கும். மழை பெய்தபாடில்லை. மழை பெய்யாது போனால் என்ன செய்வது? நினைந்து வாடியிருக்கும்.

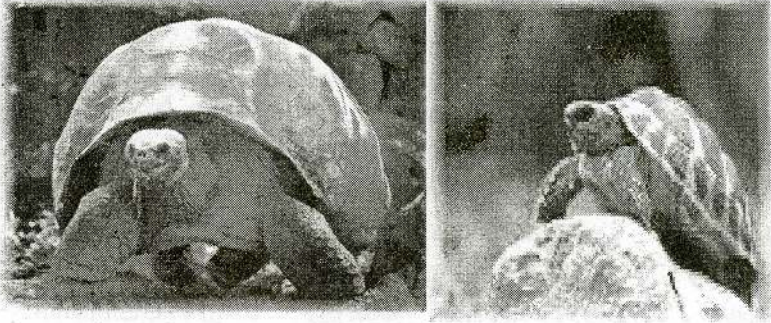
தாமரை இலைகள் வாடிக்கிடந்தன. பூக்கள் இல்லை. மிருகங்கள் தண்ணீர் குடிப்பதற்கு வந்தன. தூரத்தில் நின்று பார்த்தன. சிறுவர்கள் குளத்தில் இறங்கினார்கள். இந்தச் சிறுவர்கள் குளத்தைக் கலக்கி விட்டார்கள். தண்ணீர் எப்படிக் குடிப்பது?

குளத்தின் மத்தியில் ஒரு பெரிய பாறையிருந்தது. ஆமை பாறையில் கவலையோடு இருந்தது. கொக்குக் கூட்டம் பறந்து வந்தது. வட்டம் அடித்து நடுக்குளத்தில் இறங்கியது. கொக்குகள் பாறையில் குவிந்து நின்றன.

மழை பெய்யவில்லை. இந்தக் குளத்தில் தண்ணீர் வற்றிக் கொண்டு வருகிறது. தண்ணீர் வற்றினால் நமக்கு உணவு கிடைக்காது. மனிதர்களையும் வறுமை வாட்டும். என்ன செய்வது”? ஆமை தனக்குத் தானே சொல்லிக் கொண்டது. ஆமையைக் கொக்குகள் சூழ்ந்து கொண்டன. சில கொக்குகள் கிண்டலடித்தன. “என்ன ஆமையண்ணா..கவலையா”? கேட்டன. “இருக்காதா பின்ன? குளத்தில் தண்ணீர் இல்லை. உணவுப் பஞ்சம். காட்டு மிருகங்களுக்கும் குடிநீரும் இல்லை. சனங்கள் கஸ்டப்படப் போறங்க” கவலையோடு கூறியது.

“ஆமையண்ணா நீயேன் கவலைப் படுகிறாய்?. இந்தக் குளம் இல்லாட்டி இன்னொரு குளம். போகவேண்டியது தானே. நாங்க இந்த ஒரு குளத்தை மட்டும் நம்பி இருப்பதில்லை. பறந்து திரிந்து வசதியான குளங்களில் வாழ்வோம். இது இல்லாட்டி அது”. கொக்குகள் சேர்ந்து சிரித்தன. “எல்லாவற்றுக்கும் ஒரு நியதியிருக்கிறது. நீங்க பறவையினம். உங்களுக்குச் சிறகிருக்கிறது. உங்கள் வாழ்க்கை முறை வேறு. எங்களுக்கு

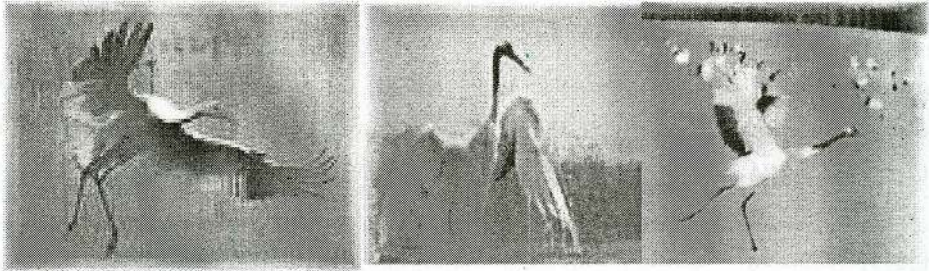

உங்களைப் போல் வாழமுடியாது. இந்தக் குளத்தைச் சுற்றித்தான் வாழ்க்கை”. ஆமை அமைதியாகக் கூறியது.

“ஆமையண்ணா எங்களோடு வாங்க. நாங்க உங்களக் கூட்டிப்போகிறோம். நல்ல வசதியாக வாழலாம்.” கொக்குகள் கூறின. ஆமை சிரித்தது. “ஆமையண்ணா ஏன் சிரிக்கிறீங்க”? கொக்குகள் சேர்ந்து கேட்டன. “கொக்குகள் தூக்கிச் சென்ற ஆமை’ கதை தெரியுமா உங்களுக்கு?. ஆமையாகிய எங்களுக்கு புத்தியில்லை என்று கதை விடுறாங்க. இப்படித்தான் இந்த மனிதர்கள் தங்களுக்கு வேண்டியமாதிரிக் கதை விடுவாங்க. நாங்க யானையைப் போல பலசாலிகள். உங்களுக்கு ஒன்று தெரியுமா?. நமக்குள்ளே ஒரு ஒற்றுமையிருக்கிறது.? கொக்குகளைப் பார்த்து ஆமை சொன்னது. “என்ன ஒற்றுமை? சொல்லுங்க”. கொக்குகள் ஆவலுடன் கேட்டன. “நீங்களும் முட்டையில் இருந்துதான் வந்தீர்கள். நானும் முட்டையில் இருந்துதான் வந்தேன். அதுதான் நமக்குள் உள்ள ஒற்றுமை.” ஆமை சொல்வதைக் கொக்குகள் கவனமாகக் கேட்டன.

“எங்கள் அம்மா மணலில் ஒரு வீடமைத்து முப்பது முட்டைகளையாவது இடுவார். நாங்களாகவே குஞ்சு பொரித்து வெளிவருவோம். எங்கள் உணவை நாங்களே தேடிக்கொள்வோம். நீங்கள் அப்படியில்லை. உங்கள் அம்மா முட்டை

விட்டபின் அடைகாக்கவேண்டும். உணவு ஊட்டி விடவேண்டும். பறவை காட்டவேண்டும். ஆனால் எங்களுக்கு இதெல்லாம் ஒன்றும் தேவையில்லை. நாங்கள் இந்தச் சூழலுக்குப் பழக்கப் பட்டவர்கள். எங்களால் எதையும் சமாளிக்க முடியும். நாங்கள் மற்ற உயிர்களைப் பற்றிதான் கவலைப் படுகிறோம். நாங்கள் மற்ற உயிர்களுக்குத் தீங்கு செய்யமாட்டோம். மனிதர்கள் நல்லவர்கள். அவர்களையும் சூழல்தான் பாதிக்கிறது. கண்டவற்றை எல்லாம் சாப்பிட்டுக் கொழுப்பேறிப் போச்சு. மருந்தும் மாத்திரையுமாக மனிதர் மாறிவிட்டார்கள். தாவர உண்ணிகளாக மாறிவருகிறார்கள். அங்கே பாருங்கள் சிறுவர்கள் எங்களை நண்பர்களாகச் சேர்த்து விளையாடுறாங்க. இதைவிட

சந்தோசம் வேறென்ன இருக்கு”? ஆமை சொன்னது. கொக்கு மேலெழுந்து பார்த்தது. ஒரு சிறுவன் பெரிய ஆமையில்

ஏறிச் சவாரி செய்து கொண்டிருந்தான். கொக்குகள் எழுந்து பறந்து பார்த்தன. வானம் இருட்டியது. மின்னல் வெட்டியடித்தது. “ஆமையண்ணா நாங்க போய்வாறம். மழைவரப் போகுது”. கூறியபடி வந்த வழியே வானில் பறந்து சென்றன. இடிமுழக்கத்தோடு மழை சோவெனப் பெய்தது. ஆமையின் மனதிலே குதூகலம் பொங்கியது. எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க நினைப்பதுதான் தவமாகும்.

தாமரைக் குளம்

அந்தக் காட்டில் மிகப்பழைய குளமிருந்தது. குளம் பெரியது. ஆழமானது. குளத்தின் மேற்காக வயல்நிலங்கள் பரந்து கிடந்தன. குளத்தில் நீர்நிறைந்து இருந்தது. குளம் நிறையத் தாமரை படர்ந்திருந்தது. தாமரை தண்ணீர் மட்டத்துக்கு வளர்ந்து பூத்திருக்கும். குளத்திலிருந்து நீர் வயல்களுக்குப் பாயும். வயல்

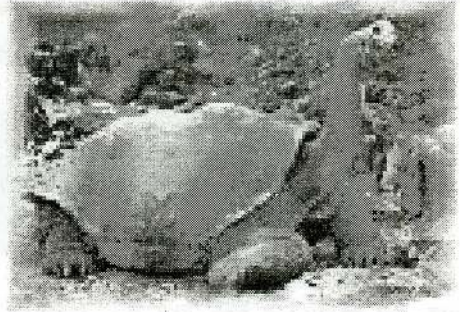

நல்ல விளைச்சலைக் கொடுக்கும். களத்தை நம்பிப் பல உயிரினங்கள் வாழ்ந்தன. காட்டு விலங்குகள் ஒருபுறம் தண்ணீர் குடிக்க வரும். மீன் கொத்தி மரத்தில் காவலிருக்கும். கொக்குநிறை சேர்ந்து கும்மாளமிடும். மைனாக்கள் கரையிலிருந்து கதையளக்கும்.

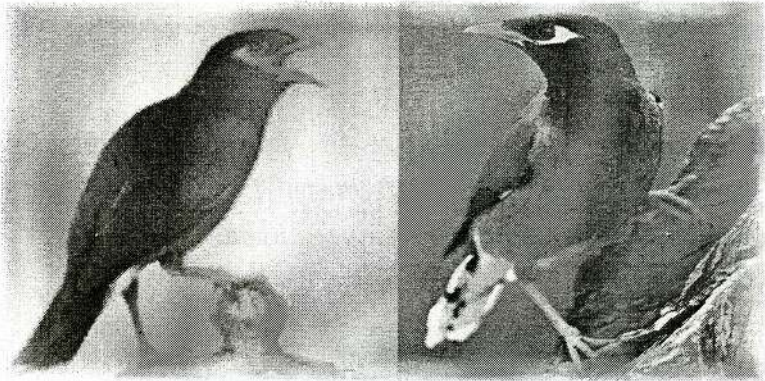
ஆமைகளும் வாழ்ந்தன. அவை தண்ணீருக்குள்ளும் வாழும். தரையிலும் வாழும். குளத்தையண்டிய புதர்களில் முயல்களும் வாழ்ந்தன. மாலைவேளைகளில் ஆமைகள் குளக்கரைக்கு வரும். பறவைகளும் கூடும். முயல்கள்

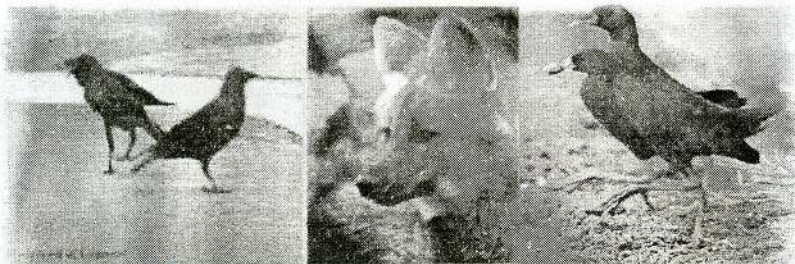
சேர்ந்து விளையாடும்.
மைனாக்கள் சேர்ந்தால்
இரைச்சாலாய் இருக்கும்.
அவை ஆளுக்காள்
சண்டையிட்டுக் கட்டிப்புரளும்.
ஆமைகள் பார்த்துச் சிரிக்கும்.
கொக்குகள் வேடிகை
பார்க்கும்.

“ஏன் சண்டை பிடிக்கிறீங்க. சந்தோசமாக இருங்கப்பா”
மைனாக்களைப் பார்த்து ஒரு ஆமை கூறியது. வாய்க்கார
மைனாக்களுக்குக் கோபம் வந்தது. “ஓகோ ஆமைக்கு வந்த

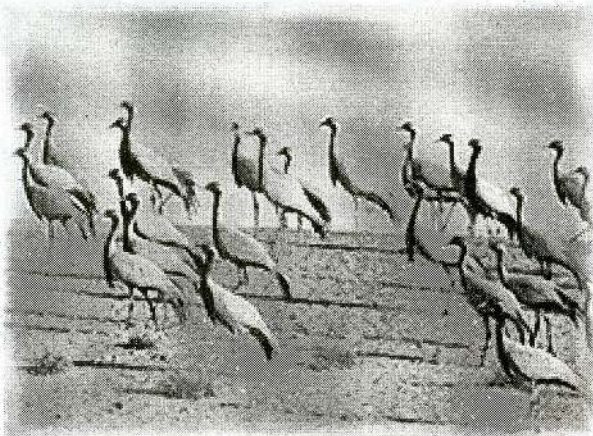
ரோசத்தைப் பாரு. ஒரு மைனா ஏளனமாகச் பார்த்தது.
“இருக்காதா பின்ன? எல்லாம் அந்தா இருக்கிற முயல்
செய்தவேலை” சுட்டிக் காட்டிச் சொன்னது. “முயல் என்ன
செய்தது”? சின்ன மைனா கேட்டது. “உனக்கு விளங்காது. ஒரு
ஓட்டப் போட்டி நடந்தது. ஆமை அரக்கியரக்கிப் போனது. முயல்
வேகத்தோடு ஓடியது. ஆமையைக் காணவில்லை. இந்த ஆமை
என்னை வெல்வதாவது. இடையில் ஓய்வெடுக்க எண்ணியது.
அப்படியே நித்திரை கொண்டிற்று. ஆமை சத்தமில்லாமல் போய்

வெற்றிபெற்றது. அது தான் அவருக்குத் தலைக்கனம்.” பெரிய மைனா சத்தமாகக் கூறியது.

அந்த நேரம் பார்த்துக் “கா..கா..” என இரைந்து கொண்டு இரண்டுகாகங்கள் பறந்து வந்தன. மைனாக்கள் உரையாடுவதை உற்றுக் கேட்டன. மீண்டும் “கா..கா..” கரைந்தன. கொக்குக் கூட்டமும் வந்து சேர்ந்து கொண்டது.

“இந்த ஆமையின் தலைக்கனத்தைக் குறைக்க வழியிருக்கிறது. நாங்க ஒன்று சொன்னால் செய்வீங்களா”? காகங்கள் இரைந்தன. மைனாக்களின் ஆரவாரம் அடங்கியது. “சொல்லுங்க செய்வோம்”. உடன்பட்டன.

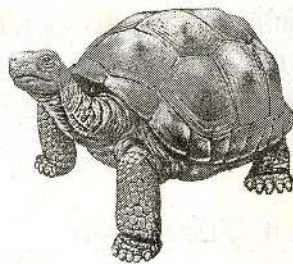
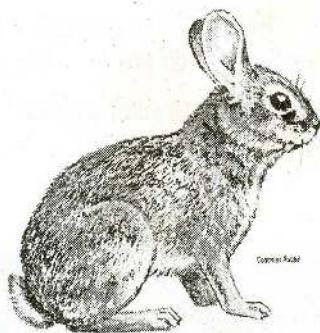

இந்தக் குளம் பெரியது. இந்தக் குளத்தின் அந்தப் பக்கத்தில் உள்ள மரத்தை யார் முதலில் போய் தொடுகிறாரோ அவருக்குத்தான் வெற்றி.” காகங்கள் ஆரவாரித்தன. “நானும் திருத்தம் சொல்லவேணும்”.

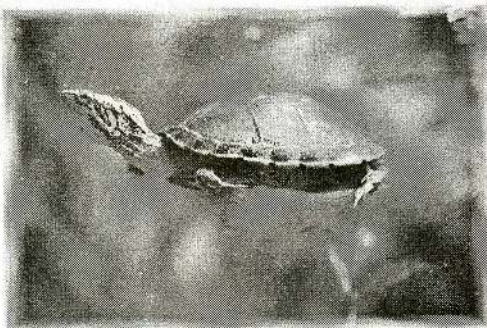
“இந்தப் போட்டியில் சிறிய விலங்குகளும், பறவைகளும் பங்கு பற்றலாம். பறவைகள் பறக்கக் கூடாது. குளத்தில் இறங்கி நீந்திச் செல்லலாம். தண்ணீரில் நடந்து செல்லலாம். அல்லது குளத்தைச் சுற்றி ஓடலாம். மரத்தை முதலில் தொடுவருக்கு ஒரு தேன்வதை கொடுக்கப்படும்.” நரி உற்சாகமாகச் சொன்னது.

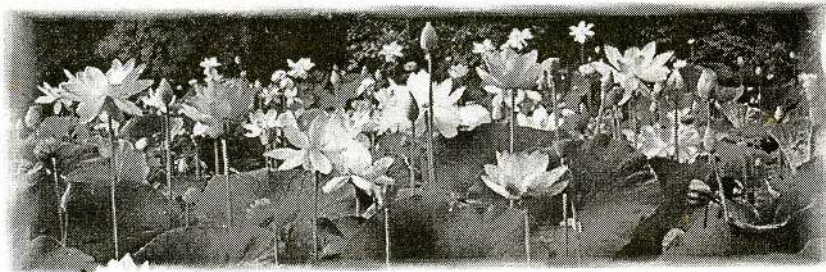
முயல் விரைந்து ஓடி வெற்றிபெறலாம் என எண்ணியது. கொக்கு நடந்து குளத்தைக் கடக்கலாம். என்று நினைந்தது. ஆமை தனக்குள் சிரித்துக் கொண்டது. “இந்தக் கரையில் வீழ்ந்தால் அந்தக் கரையில் மிதப்பேன்” என்று ஆயத்தமானது. போட்டி பற்றிய செய்தி எங்கும் பரவியது. நிபந்தனைகள் அறிவிக்கப்பட்டன. பங்கு கொள்ள பறவைகளும், சிறிய விலங்குகளும் வந்தன. தொடக்குநர் ஒருவர் வேண்டும். யாரை அழைப்பது? தண்ணீர் குடிப்பதற்காக யானைக்கூட்டம் வந்தது. தொடக்குநராகவும், நடுவர்களாகவும் செயற்பட யானைகள் சம்மதித்தன. சில யானைகள் குளத்தின் அக்கரையில் உள்ள மரத்தடிக்குச் சென்றன. குளத்தினைச் சுற்றியும் நின்றன. போட்டி தொடங்கும் தொடக்குநர் நின்றது. போட்டியாளர்களை அழைத்தது. குறிப்பிட்ட இடத்துக்கு யாவும் வந்தன.

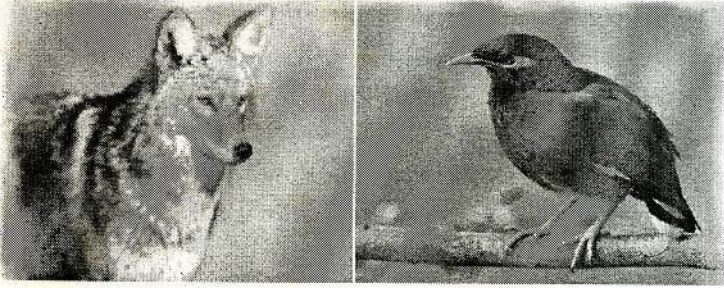

முயல், ஆமை, கொக்கு, கானாங்கோழி, காகம், மைனா ஆகியன ஆயத்தமாக நின்றன. அவதானிப்பாளர்களாகக் கடமையாற்ற மீன்கொத்தி, மைனா. நரி முன் வந்தன. யானை கடைப்பிடிக்க வேண்டிய விதிகளை விளக்கியது. போட்டியாளர்கள் குளத்தை ஒருமுறை நன்றாகப் பார்த்தன. எப்படி ஓடுவதென்று தீர்மானித்தன. யானை தனது தும்பிக்கையை உயர்த்திப் பிளிறியது.

முயல் குளத்தைச் சுற்றி விரைந்தது. நரி முயலின் பின்னால் ஓடியது. ஆமை குளத்தில் வீழ்ந்து நீந்தியது. தாமரை ஆமைக்குத்

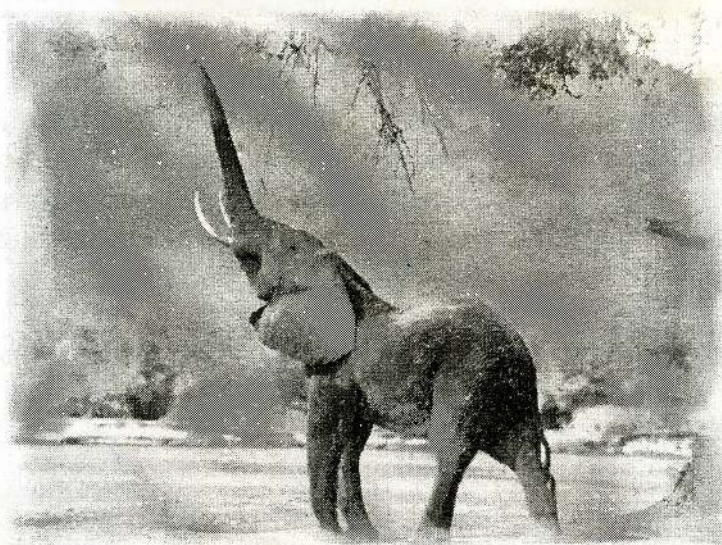

தடங்கலாக இருந்தன. குளம் நிறைந்து தாமரை பூக்கள் விரிந்திருந்தன. இலைகள் பரவியிருந்தன. கொக்குத் தண்ணீரில் இறங்கியது. காகமும், மைனாக்களும் இறங்கின. கானாங்கோழி உற்றுப் பார்த்தது. இலைகள் பரந்துள்ள நிரையைக் கவனித்தது. பூக்களில் கால்கள் படாதவண்ணம் கால்களை வைத்தது. பூக்களின் ஊடே புகுந்து நடந்தது.

காகத்தால் விரைந்து நடக்க முடியவில்லை. சரியாக இலைகளின் மேல் கால்கள் வைக்கத் தடுமாறியது. தண்ணீரில் மூழ்கியெழுந்தது. மைனாவும் இலையில் ஓடிப் பார்த்து விழுந்தது. கானாங்கோழிக்கு நல்ல பரீட்சையம் இருந்தது. இலைகளை அவற்றின் தண்டுகள் தாங்கும் இடத்தில் கால்களை வைத்து நடந்தது. மீன்கொத்தியுடன் மைனாவும் மரத்தில் இருந்து அவதானித்தன. எப்படி இந்தக் கானாங்கோழியால் இப்படி விரைந்து நடக்க முடிந்தது?. எப்படி அதன் கால்களைத் சரியாகத் தண்டு இலைகளைத் தொடும் இடத்தில் வைக்கிறது?. அதன் கால்கள் வைக்கும் இடைவெளியில் தாமரையிலைகள் பரந்து கிடந்தன. குளத்தின் ஓரத்தில் நரி அவதானித்துக் கொண்டிருந்தது.

கானாங்கோழி குளத்தைக் கடந்து மரத்தைத் தொட்டு நின்றது. யானைகள் கானாங்கோழியை வாழ்த்திப் பிளிறின. அதனைத் தூக்கித் தங்கள் முதுகில் வைத்து வாழ்த்தின. முயலை வென்ற ஆமை இன்னும் வெற்றிக்கம்பத்தை அடையவில்லை. முயல் விரைந்து ஓடியது. முயல் நரியை வென்று இரண்டாவது இடத்தைப் பிடித்தது. ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொன்று எளிதாகும்.

திருகோணமலை
பட்டினமும் சூழலும் பிரதேச சபை
பொது நூலகம்
குடாக்கரை / உப்பு வெளி / சாம்பல்தீவு

வகுப்பெண்..... வரவுப்பிரிவுகள்.....

இந்நூலை பதினாங்குநாட்களுக்குள் திருப்பிக் கொடுப்பதற்கு தவறுமிடத்து ஒவ்வொரு நாளுக்கும் ஐம்பது சதம் குற்றப்பணம் அறவிடப்படும்.

சேல சபை டிவிட் டாஸ்டர்ஸ் அலுவலகம், சாம்பல்தீவு, திருகோணமலை. தலைநகரம் அகலகம், டிவிட் சிவ் சிவ் டிவிட் டிவிட் டிவிட் டிவிட்.

~~28/2/2012 (843)~~

05/2/2012 (843)

3/6/2012
 1549

Uppuveli Public Library

0007840

ஆசிரியரின் நூல்கள்

1. இன்பக் கனிகள் - சிறுவர் பாடல்கள்
2. பாட்டுப் பாடுவோம் - சிறுவர் பாடல்கள்
3. காகமும் தம்பியும் - சிறுவர் பாடல்கள்
4. பாடி ஆடுவோம் - சிறுவர் பாடல்கள்
5. கடலும் காவேரியும் - சிறுவர் பாடல்கள்
6. சின்னச் சின்னப் பாட்டு - சிறுவர் பாடல்கள்
7. மனதுக்கினிய பாட்டு - சிறுவர் பாடல்கள்
8. ஆனந்தமான பாட்டு - சிறுவர் பாடல்கள்
9. சகோதரராய் வாழ்வோம் - சிறுவர் பாடல்கள்
10. ஆடி மகிழ்வோம் - சிறுவர் செயல் விளையாட்டு
11. பூஞ்சீட்டுக்கள் - சிறுவர் கதைகள்
12. சின்னத்தேவதைகள் - சிறுவர் கதைகள்
13. கண்ணனும் கிராமனும். சிறுவர் கதைகள்.
14. தங்க மாம்பழம் - சிறுவர் கதைகள்
15. பளிங்குத் தீவு சிறுவர் நாவல்
16. பயங்கொள்ளலாகாது பாப்பா சிறுவர் நாவல்.
17. காட்டில் கலவரம்.- சிறுவர் நாவல்
18. உல்லாசப் பயணம் - சிறுவர் நாவல்
19. மனதில் உறுதி வேண்டும் - சிறுவர் நாவல்
20. வாக்கினிலே இனிமை வேண்டும் - இளைஞர் நாவல்
21. கேணிப்பித்தன் கவிதைகள் - கவிதைத் தொகுதி.
22. அந்த ஆவணி ஆறு சிறுகதைகள்
23. வம்மீப் பூ - சிறுகதைகள்
24. கேணிப்பித்தன் கதைகள்
25. அற்புதமான வானம் - சிறுவர் கதைகள்
26. சீரகு வைத்த கதைகள் - சிறுவர் கதைகள்.
27. துணிச்சல் மிக்க சுந்தரி சிறுவர் நாவல்
28. சுனாமி தந்த உறவு. சிறுவர் நாவல்.
29. ஏன் வந்தாய் - சிறுகதைகள்
30. அனர்த்த முகாமைத்துவம் ஒரு அனுபவ அணுகுமுறை
31. கனவு மெய்ப்பட வேண்டும் - நாவல்
32. பேனாவினால் பேசுவோம் - சிறுவர் கட்டுரைகள்
33. இசையோடு அசைவோம் - சிறுவர் பாடல்கள்
34. சாதனையாளர் - சிறுவர்கதைகள்
35. சின்னச் சின்ன சிறுவர் கதைகள் - சிறுவர் கதைகள்
36. அந்த மாணவர் உலகம் - சிறுவர் நெடுங்கதைகள்
37. தம்பிக்கு ஒரு பாட்டு - சிறுவர் பாடல்கள்

9789555208628